

тури си ржж-тж на устны-тѣ му, и каза: „мълчи, мълчи! Не дѣй изговаря тѣзи думы, които ще прогнѣвять Бога, и за които ты скоро, скоро ще ся раскайвашь: защото азъ съмь увѣренъ, че ты въ Христіанство ще умрешь. Богъ е започенялъ вече въ тебе добро-то дѣло, и увѣренъ бѣди, Той ще го донскара.“

Между това когато Хенрихъ ся разговаряше съ бавачъ-тѣ си, Г-жа Баронъ влѣзе въ стаѣ-тж; но като не искаше да му прѣкъсне разговоръ-тѣ, притаи сж тамъ задъ постелкж-тж му. А когато свърши той прикаскж-тж си, тя дойде до него. Като ѡ видѣ, Хенрихъ тозь чясь и' ся пргмоли да отстриже нѣколко отъ космы-тѣ на главж-тж му, защото нѣкои отъ неговы-тѣ пріятели искали да гы иматъ у себе си. Тя примысли, че трѣба да испълне прозбж-тж му, и кажи че бѣше му отложила калпачето; но щомъ-неговы-тѣ прѣкрасны косы паднжж на блѣдно-мидо-то му лице: тя